

ת"פ 13063/08/16 - מדינת ישראל נגד יהודה רוחם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 13063-08-16 מדינת ישראל נ' רוחם(עציר)
פל"א 317973/16
פל"א 2370-3451-2-16
פרק 4866/16

14 פברואר 2017

לפני כבוד השופט מרדכי לוי
מאשימה:
מדינת ישראל

נגד
נאשם:
יהודה רוחם (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עוה"ד גלי חצב

ב"כ הנאשם, עוה"ד דן באומן

הנאשם הובא על ידי שב"ס

מר משה גולדברג, עד

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

אני מתיר לתקן את כתב האישום כמוסכם בין הצדדים.

על פי הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, בגדרו של הסדר טיעון, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן, של עושה, לפי סעיף 431 (1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום י"ח שבט תשע"ז, 14/02/2017 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון שהתייחס הן לתיקון כתב האישום המקורי והן לעניין העונש, בעבירה של עושק, לפי סעיף 431(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, שבהן כאמור הודה הנאשם, הנאשם עשק את המתלונן ש.ג, יליד 1993, שהינו אדם עם מוגבלות שכלית בספקטרום האוטיסטי אשר מוכר על ידי הרשויות כנכה בשיעור 100%, וזאת במספר הזדמנויות במהלך חודש יולי 2016, והביא את המתלונן למסור לנאשם סכומים של אלפי שקלים בכל פעם, שהסתכמו בסכום כולל של ₪ 71,235, תוך ניצול מצוקתו וחולשתו השכלית של המתלונן.

על פי הסדר הטיעון עתרו ב"כ הצדדים במשותף להטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה לשיקול דעת בית המשפט וכן חיוב בפיצויים, שלגבי שיעורו לא הושגה הסכמה וכל צד עתר באופן חופשי.

הסדר הטיעון הוא פועל יוצא של קושי ראייתי, מאחר שהמתלונן, בעקבות המעשים נושא כתב האישום המתוקן, מאושפז באשפוז יום במרכז לבריאות הנפש גהה ואין צפי לשחרורו מהאשפוז ולא היה מסוגל להעיד בעקבות החמרת מצבו הנפשי.

הסדר הטיעון לעניין העונש הוא אמנם מקל עם הנאשם, שלו עבר פלילי לא מבוטל, אך לאור הקושי הראייתי שעמד ביסוד הסדר הטיעון ולאור הודאת הנאשם, נטילת האחריות מצדו וגילו הלא צעיר, החלטתי בנסיבות הכוללות לכבדו.

אשר לרכיב הפיצויים, כאמור נחלקו הצדדים ביחס לשיעורו.

ב"כ המאשימה הדגישה את הנזק הכספי והנפשי שנגרם למתלונן, כפי שעלה גם מעדותו של אביו ומהעובדה כי המתלונן מאושפז כיום במצב פסיכוטי בבית החולים גהה ללא צפי לשחרורו. ב"כ המאשימה הוסיפה כי על פי הפסיקה אין העדר יכולת כלכלית מהווה שיקול בעניין גובה הפיצוי. על כן ביקשה ב"כ המאשימה לפסוק פיצוי בסכום שיעלה על הנזק הכספי בסך ₪ 71,000 באופן שייתן ביטוי גם לנזק הנפשי ולסבל שנגרמו למתלונן.

מנגד, ב"כ הנאשם אמנם לא חלק על כך שיש לחייב את הנאשם בפיצוי למתלונן, אך הוא הדגיש כי הנאשם הוא חסר כל, אשר מתגורר ברכב השייך לאחר, ואין לו כל יכולת כספית לפצות את המתלונן, אלא לאחר שישתחרר מהמאסר ויחל לעבוד בעונת הקיץ. על כן עתר ב"כ הנאשם להסתפק בסכום פיצוי לא גבוה אשר יחולק לתשלומים שישולמו החל מעונת הקיץ שבה אמור הנאשם לחזור לעבודתו העונתית.

אין מחלוקת כי הנאשם לא השיב למתלונן את הסכומים שנטל ממנו תוך ניצול מצוקתו וחולשתו השכלית, בסכום כולל של כ- 71,000 ש"ח. כמו כן, לא יכולה להיות מחלוקת על כך שלמתלונן נגרם סבל רב עקב המעשים שבגינם הורשע

הנאשם, שבעקבותם כאמור, למרבה הצער, מאושפז המתלונן במצב נפשי קשה ויש לקוות כי מצבו ישתפר בעתיד הקרוב ויוכל להשתחרר מהאשפוז ולחזור לחיים תקינים כפי שמשפחתו דאגה שיחיה בהם במשך 23 שנות חייו עד לאירועים נושא כתב האישום.

כמו כן, בצדק ציינה ב"כ המאשימה כי על פי הפסיקה (ראו למשל ע"פ 5761/05 מג'דלאווי נ' מדינת ישראל (24.7.06)), אין העדר יכולת כלכלית מהווה סיבה להימנע מלפסוק פיצוי למתלונן.

כידוע, הפיצוי לפי סעיף 77 לחוק הוא פיצוי אזרחי במהותו, אשר נועד לפצות את נפגע העבירה בגין הנזק והסבל שנגרמו לו, ובמקרה זה כאמור נגרמו למתלונן סבל רב ונזק נפשי קשה, בנוסף לנזק הממוני הנזכר בכתב האישום.

סוף דבר, החלטתי להטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, שמניינם מיום מעצרו - 27.7.16.

כמו כן, אני מטיל בזה על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מתום ריצוי עונש המאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור שוב עבירה של עושק.

בנוסף, אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצויים למתלונן בסכום כולל של 90,000 ש"ח. הפיצויים ישולמו ב- 30 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 14.7.17 ואילך.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום י"ח שבט תשע"ז, 14/02/2017 במעמד הנוכחים.

מרדכי לוי, שופט

#4>

הוקדעלידיסטפניז'ילינסקי